

Alegat XIII.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego względem przyzwolenia do uznania austriacko-węgierskiego szpitala narodowego w Stambule jako zakładu publicznego.

Wysoki Sejmie!

C. k. Namiestnictwo udzieliło Wydziałowi krajowemu pismem z dnia 17. marca b. r. l. 12,776. reskrypt c. k. Ministra spraw wewnętrznych z d. 7. marca b. r. l. 2,983., którym oznajmia, że dla austriackich poddanych założono w Stambule na przedmieściu Gałata szpital pod nazwą: «austriacko-węgierskiego szpitala narodowego».

Powołanym reskrytem zawiadamia zarazem p. Minister, iż rzeczony szpital urządzo na wzór publicznych szpitali, istniejących w Austriackiem Państwie, a mianowicie stosownie do wymogów obowiązujących w tej mierze przepisów ministeryalnych z dnia 6. marca 1855. do l. 6,382. i z dnia 4. grudnia 1856. do l. 26,644.

Nowozałożony szpital w Stambule jest przeto właściwym zakładem leczenia, do którego się przyjmuje chorych z przestrzeganiem pewnych, do skonstatowania przynależności i stosunków majątkowych potrzebnych formalności prawnych; takowy pobiera za wyżywienie i pielęgnowanie chorych stałą, przez c. k. Rząd wymierzoną taxę, i zostaje pod zwierzchnym kierunkiem tamtejszego c. k. jen. konsulatu, tudzież pod należycie uregulowanym zarządem, który składa rachunki dochodów i wydatków, jakoteż kosztów leczenia, stosownie do obowiązujących w tej mierze przepisów prawnych.

Ze względu na poszczególnioną organizację szpitala, która daje dostateczną rękojmię, iż nie trzeba obawiać się jakichkolwiek, dla funduszu krajowego szkodliwych nadużyć, tudzież ze względu na humanitarny cel takowego, uprasza p. Minister o przyzwolenie do uznania rzeczonego szpitala zakładem publicznym.

Uznanie podobne przysłużyło dawniej wyłącznie c. k. Rządowi; zaś z oddaniem funduszków krajowych pod zawiadostwo Wydziału krajowego postanowiono na mocy wzajemnych rokowań, że ogłoszenie innych szpitali, prócz istniejących, zakładami publicznymi nie nastąpi w przyszłości bez przyzwolenia reprezentacyi krajowej (ustęp III. §. 4. pisma Prezydium c. k. Namiestnictwa z dnia 30. sierpnia 1866. l. 7,697.).

Żądane uznanie będzie miało tę doniosłość, że na fundusz krajowy przypadnie obowiązek wynagradzania szpitalowi w Stambule kosztów leczenia ubogich, zaś gminy będą obowiązane zwracać funduszowi krajowemu połowę dotyczących kosztów.

Przez rzeczone uznanie zostanie zabezpieczone i ustalone istnienie tego zakładu. Ustalenie szpitala w Stambule jest pożądanem i koniecznem, ponieważ w tem mieście zamieszkuje już teraz, bądź dla interesów handlowych, bądź dla zarobku, bardzo wiele austriackich poddanych, a między tymi też i znaczna ilość tutejszych krajowców, których w przyszłości tamże prawdopodobnie jeszcze więcej się osiedli, ponieważ coraz znaczniejszy ruch handlowy ku wschodowi, który z ukończeniem budowy rozpoczętych kolei żelaznych, tudzież z otwarciem kanału suezkiego jeszcze więcej się wzmoże, wywoła niezawodnie bardzo żywy napływ także i tutejszokrajowców do krajów tureckiego państwa.

Francya, a nawet i Rosssya, założyły już dawniej w Stambule dla swoich poddanych szpitale; dla austriackich poddanych zaś nie uczyniono dotychczas nic w tej mierze, mimo to, że ich położenie w razie słabości, a zwłaszcza ubogich, jest bardzo trudnem i nieporadnem, gdyż miejscowe stosunki są tego rodzaju, że mimo istniejących tamże

200 tureckich szpitali, nie znajdując umieszczenia w takowych, bądź ze względów religijnych, bądź z powodu ich extery-
toryalnego stanowiska jako obcych, którzy dla tej przyczyny nie mogą w podobnych wypadkach żądać i oczekiwać
skutecznego wsparcia od tureckich władz, zaś c. k. konsulat nie jest w stanie udzielić żądanej pomocy dla braku
stosownego zakładu.

Wydział krajowy kierowany przeto powyższymi względami powziął na posiedzeniu rady z dnia 25. maja b. r.
uchwałę, w moc której oświadczył c. k. Namiestnictwu, iż nie ma nic do zarzucenia przeciw zamierzonemu uznaniu
rzczonego szpitala zakładem publicznym, a to w nadziei uzyskania przyzwolenia na to Wysokiego Sejmu.

Wydział krajowy wnosi zatem:

Raczy Wysoki Sejm przychylić się do postanowienia wyrażonego w załączonej uchwale.

Lwów, 13. września 1869.

Marszałek krajowy:

Leon książę Sapieha w. r.

Sprawozdawca:

Franciszek Smolka w. r.

Uchwała

względem uznania szpitala w Stambule zakładem publicznym.

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego przyzwała na uznanie austriacko-węgierskiego szpitala narodowego w Stambule jako zakładu publicznego.

Uchwała

względnienie wniosku o wydanie w druku i rozpisanie konkursu na wydanie

W dniu 15 października 1924 r. w sali posiedzeń Rady Miejskiej w Katowicach, na posiedzeniu publicznym, po odczytaniu i dyskusji, uchwała następująco: